

prima instanță - V. Burduh,
instanța de apel –V. Pruteanu, L. Popova, V. Efros,

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Medvediu Vladimир,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr.54/35 împotriva lui Medvediu Serghei Medvediu (Babii) Natalia și Medvediu Vladimир cu privire la încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor locativ-comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Medvediu Vladimир, și menținută hotărîrea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 08 octombrie 2014,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2014 Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr.54/35, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Medvediu Serghei Medvediu (Babii) Natalia și Medvediu Vladimир în care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei pentru prestarea serviciilor locativ-comunale în mărime de 5222,90 lei și compensarea cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, pîrîții nu și-au onorat obligațiunile, nu au respectat prevederile Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 potrivit căreia proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ comunale.

Relatează că situația din decembrie 2013 pîrîții au acumulat o datorie formată din;

- deservirea blocului locativ în perioada ianuarie 2007- decembrie 2013 în mărime de 1335,36 lei,
- deservirea utilajului în perioada ianuarie 2007-decembrie 2013 în mărime de 843,24 lei,
- pentru deservirea tehnică a ascensorului în perioada ianuarie 2007-decembrie 2013 în mărime de 1897,86 lei,
- transportarea deșeurilor în perioada ianuarie 2007- decembrie 2013 în mărime de 1020 lei,

- antenă în perioada ianuarie 2007- decembrie 2013 în mărime de 29 lei,
- radio în perioada ianuarie 2007- decembrie 2013 în mărime de 97,44 lei.

Susține că datoria pentru prestarea serviciilor locativ-comunale nu a fost achitată la locul de consum, apartamentul nr. 102 situat pe str. Igor Vieru 3/1, mun. Chișinău, iar suma datoriei constituie 5222,90 lei, fapt confirmat prin informația privind calcularea și achitarea serviciilor locativ comunale (f.d.7-13).

Prin hotărârea judecătorească Ciocana mun. Chișinău din 08 octombrie 2014 acțiunea înaintată de către Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr.54/35 s-a admis integral.

S-a încasat din contul lui Medvediuc Serghei Medvediuc (Babii) Natalia și Medvediuc Vladimir în beneficiul Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr.54/35 datoria pentru prestarea serviciilor locativ comunale în mărime de 5222,90 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, în total suma de 5492 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Medvediuc Vladimir, și s-a menținut hotărârea judecătorească Ciocana mun. Chișinău din 08 octombrie 2014.

La 18 martie 2016 Medvediuc Vladimir, a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii prin care să se dispună încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor locativ comunale doar din contul proprietarului.

În motivarea recursului, a indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră recurentul că în privința sa nu sunt aplicabile prevederile art.25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, care prevede obligațiunea consumatorilor să achite contravaloarea serviciilor prestate în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator, precum și acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorului care nu achită serviciile prestate.

Susține că statutul său de locatar urma a fi dovedit prin contractul de locațiune, dar nu prin tabelul nominal și fișa personală a apartamentului.

Chiar dacă a fost inclus în tabelul nominal și fișa personală, nu poartă răspundere pentru achitarea serviciilor locativ comunale, această obligațiune revenindu-i proprietarului și nu membrilor familiei incluse în tabelul nominal și fișa locuinței.

Totodată menționează că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.277 Codul civil. Concluzia este una greșită, deoarece în cazul întreruperii termenului de prescripție, instanța urma să stabilească cînd au fost prestate serviciile.

Invocă că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii, deoarece solicitarea reclamantului privind încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor locativ comunale-începînd cu anul 2007 este prescrisă.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după

parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.105), nu este indicată data expedierii deciziei motivate și nici nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 18 martie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Medvediu Vladimir, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Medvediu Vladimir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari